

Aase Olesen (RV):

Jeg forsøgte at høre, hvad hr. Bjørn Elmquist svarede, og jeg vil bagefter læse referatet.

Jeg vil gerne spørge – så kan hr. Bjørn Elmquist jo svare i anden runde: skal det forstås således, at Venstre er enig i indenrigsministerens fortolkning af § 1, 3. punktum, nemlig at det ikke er hensigten at slå fast ved lovgivning en definition på menneskeligt liv og dets begyndelse? Det er det, ministeren har svaret udvalget.

Fru Ingerlise Koefoed siger, at det er udmærket at få slået fast, at livet begynder ved undfangelsen, at man ønsker at markere, at der er etiske problemer forbundet med disse ting under enhver form. Hvorfor kan SF, eller i hvert fald dele af SF, så ikke stemme for Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets ændringsforslag? Det er jo præcis det, vi siger, uden at bringe de andre momenter ind i sagen.

Margrete Auken (SF):

Til fru Aase Olesens beroligelse kan jeg sige, at det er hele SF, der støtter forslaget.

Jeg vil først godt komme med, ja det må jo så blive en undskyldning over for Folketinget, for jeg synes ikke, den betænkning, vi har afleveret, er blevet noget mesterværk, og det er lidt ærgerligt. Nu har vi arbejdet med det her i to år, og vi kunne godt have givet os tid, så det var blevet et læseværdigt dokument. Det vil jeg godt generelt beklage. Jeg synes ikke, det er på niveau med det arbejde, vi har lavet.

Derudover synes jeg, vores arbejde er vellykket, og jeg tror, vi samlet får en god lov ud af det. Det er en lov, som i allerhøjeste grad holder gang i problemerne. Der er nogle gange, man herligt kan sige: så, nu er det overstået. Det er ikke tilfældet her. Vi skal alle sammen blive ved med at være i gang, men jeg tror, vi har fået nogle mere brugbare redskaber, end vi havde tidligere.

Jeg vil godt lige sige – det er ikke blevet markeret i betænkningen – at SF støtter samtlige ændringsforslag fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre undtagen det, der er stillet til § 1. Det kommer jeg tilbage til om lidt. Men ellers støtter vi samtlige ændringsforslag. Jeg har ikke tænkt mig at sige mere om dem her. De er diskuteret igennem.

Jeg vil derimod godt sige noget om fænomenet etiske råd generelt. Der er i øjeblikket en vis tendens til, at hver gang noget bliver svært, siger man: vi må have et etisk råd, vi må have nogle eksperter. Vi får ligesom bygget et helt netværk af eksperter op omkring os.

Det er nok i denne situation vigtigt at fastslå, om man nu kan lide det eller ej, at det er Folketinget, der skal træffe beslutningerne, og vi har ikke og heller ikke med dette lovforslag tænkt os at lægge ansvaret fra os. Vi er fuldstændig klar over, at det skal foregå hos os, og derfor har vi heller ikke tillagt rådet en kompetence, som skulle aflaste Folketinget for dets ansvar. Naturligvis er det os; ellers er vi ovre i formynderiet.

Vi er inde på nogle meget ømtålige områder, hvor mange, tilsyneladende med en vis ret, har sagt, at vi forgriber os på friheden ved at ville lovgive. Jeg synes, at de to års diskussion og også de foregående års diskussion har vist, at det ikke uden videre er identisk med frihed, at man individualiserer alle problemerne. Vi er i mange situationer, hvor mennesker er meget klemte. Hvis de stilles over for et valg, er det måske i sig selv et overgreb.

Derfor er det mange gange det rigtige, at man går ind i et fællesskab og påtager sig ansvaret for at trække grænser, for at sige, hvad man må, og hvad man ikke må, og gør det på en sådan måde, at det selvfølgelig hele tiden er til debat, om de grænser er trukket rigtigt. Det er derfor, vi bruger demokratiet i den her sammenhæng og ikke nogle eksperter eller den rene privatisering af hele problemfeltet.

Vores etiske råd skal være vores udkigsposter. De skal være vores medlyttere. Vi har simpelt hen ikke kræfter til at følge med i det alt sammen. Havde vi ikke nogle til at holde gang i denne diskussion og debat og fortælle, hvad der sker, var der stor fare for, at vi tabte den på gulvet, når interessen har lagt sig, og det kan den sagtens, selv om det går rasende stærkt med udviklingen.

Derfor er det selvfølgelig et voldsomt ansvar, vi lægger over på de mennesker, der nu skal sørge for, at vi bliver ved med at være toporienteret, og at debatten bliver ved med at foregå på lige så mange leder og kanter, som den har gjort indtil nu. Det er som sagt heller ikke eksperter, men fornuftige mænd